

Οι παρακάτω ραψωδίες θα διδαχθούν περιληπτικά

Περιληπτική αναδιήγηση της ραψωδίας η: Όδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἄλκινου,

(Εἴσοδος του Οδυσσέα στα ανάκτορα του Ἀλκίνοου)

Ἡ Ναυσικά βρισκόταν ἤδη στο παλάτι ὅταν ὁ Οδυσσεύς ξεκίνησε για τὴν πόλη. Για να μην τὸν ενοχλήσει κανείς στον δρόμο, ἡ Ἀθηνά τὸν κάλυψε με ομίχλη και - με τὴ μορφή μιας κόρης - τὸν ἔδωσε πληροφορίες για τὴ βασιλικὴ οικογένεια και τὸν ὁδήγησε στο παλάτι.

Ὁ Οδυσσεύς ἔμεινε ἔκθαμβος ἀπὸ τὴν παραμυθένια λάμψη και τὸν πλοῦτο του παλατιοῦ, καθὼς και ἀπὸ τὴν ευφορία του κήπου του. Προχώρησε τέλος μέσα, ἀθέατος ἀκόμη, και πρόσπεσε ἰκέτης στη βασίλισσα παρακαλώντας για τὸν νόστο του. Ἡ θεά στο μεταξύ διέλυσε τὴν ομίχλη και οἱ ἄρχοντες των Φαιάκων που βρίσκονταν ἐκεῖ αἰφνιδιάστηκαν. Ὁ Ἀλκίνοος ἀνασῆκωσε ἀμέσως τὸν ἰκέτη και του πρόσφερε τὴ γνωστὴ τυπικὴ φιλοξενία, πρότεινε δε στους ἄλλους να ἐπανέλθουν τὴν επομένη, για να του προσφέρουν ἐπίσημες τιμές και να σκεφτοῦν τὴ γρήγορη ἐπιστροφή του στην πατρίδα. Ὅταν ἔφυγαν οἱ ἄλλοι, ἡ Ἀρήτη ζήτησε ἀπὸ τὸν ξένο να μάθει ποιος εἶναι, ἀπὸ πού ἔρχεται και ποιος του ἔδωσε τὰ ρούχα που φορά.

Ὁ Οδυσσεύς δεν ἀποκάλυψε τὴν ταυτότητά του· διηγήθηκε μόνο πὼς ἔφτασε ναυαγὸς χωρὶς τους συντρόφους του στο νησί τῆς Καλυψώς, ὅπου ἀθελά του ἔμεινε ἐφτά χρόνια, και πὼς ἀπὸ ἐκεῖ ἔφτασε πάλι ναυαγὸς στη χώρα τους, ὅπου συνάντησε τὴ Ναυσικά, που τὸν φρόντισε. Ὁ Ἀλκίνοος θεώρησε λάθος τῆς κόρης του που δεν τὸν πήρε μαζί τῆς, ὁ Οδυσσεύς ὁμως υπερασπίστηκε τὴ Ναυσικά λέγοντας ὅτι ἐκεῖνος δε δέχτηκε, ἀπὸ φόβο μήπως θυμώσει ὁ πατέρας τῆς. Ὁ βασιλιάς διαπίστωσε μιὰ συγγένεια στη φρόνηση με τὸν ξένο και θα τὸν ἠθελε γαμπρό του, ἀν δεχόταν να μείνει ἐκεῖ, διαφορετικὰ ἀύριο κιόλας οἱ ναῦτες των Φαιάκων θα τὸν πᾶνε στην πατρίδα του. Χαρούμενος ὁ Οδυσσεύς κοιμήθηκε τὸ βράδυ στο φιλόξενο παλάτι.

Α΄.2. Περιληπτικὴ αναδιήγηση τῆς ραψωδίας θ: Όδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας

(Παρουσίαση του Οδυσσέα στους Φαίακες)

Μετά τὸ γεῦμα, ὁ αοιδὸς Δημόδοκος τραγουδοῦσε πὼς φιλονίκησαν ὁ Οδυσσεύς και ὁ Ἀχιλλεύς στην Τροία κι ὁ Οδυσσεύς κρυφόκλαιγε. Τὸν ἀντιλήφθηκε ὁ Ἀλκίνοος και - για να ἀλλάξει τὴ διάθεση του Οδυσσέα - πρότεινε ἀθλητικὸς ἀγῶνες στην αγορά. Στους ἀγῶνες πήρε μέρος κι ὁ Οδυσσεύς και διακρίθηκε στη δισκοβολία. Ἀκολούθησε χορὸς κι ὁ Δημόδοκος τραγούδησε για τους χορευτὲς πὼς ὁ Ἥφαιστος, ὁ ἀντρας τῆς Ἀφροδίτης, παγίδεψε με δίχτυ ἄλυτο τὴ γυναίκα του με τὸν ἐραστή τῆς, τὸν Ἄρη, που τελικὰ ἐλευθερώθηκαν - και ὅλοι διασκέδασαν. Ἐνα ἐντυπωσιακὸ χορευτικὸ ντουέτο, ἔπειτα, προκάλεσε τὸν θαυμασμό του Οδυσσέα. Ἰκανοποιημένος γι' αὐτὸ ὁ Ἀλκίνοος, πρότεινε να του προσφέρουν ὅλοι οἱ ἄρχοντες δῶρα φιλοξενίας.

Με το ηλιοβασίλεμα επέστρεψαν στο παλάτι, η Αρήτη τοποθέτησε τα δώρα (ενδύματα και χρυσό) σε όμορφη κασέλα - που ο Οδυσσέας την έδεσε με κόμπο άλυτο - και έδωσε εντολή στις υπηρέτριες να ετοιμάσουν λουτρό για τον ξένο, που το καταχάρηκε. Στη διαδρομή προς το «μέγαρο» ο Οδυσσέας συνάντησε πανέμορφη τη Ναυσικά και αντάλλαξαν συγκινητικό αποχαιρετισμό. Ακολούθησε δείπνο και τραγούδι.

Ο Οδυσσέας επαίνεσε τον αοιδό και του ζήτησε να τραγουδήσει τον Δούρειο Ίππο, ακούγοντας όμως το τραγούδι αναλύθηκε σε θρήνο κρυφό· τον αντιλήφθηκε πάλι ο Αλκίνοος, ζήτησε από τον Δημόδοκο να σταματήσει το τραγούδι και από τον Οδυσσέα να αποκαλύψει ποιος είναι, πού ταξίδεψε, γιατί κλαίει.